

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกกรุงเทพมหานคร" นั้นครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในโรงเรียนคาทอลิกกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 โรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนคาทอลิกทั้งสิ้น 45 โรงเรียน ใช้ครูภาษาไทยในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 112 คน และนักเรียนจำนวน 394 คน รวมทั้งสิ้น 506 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด สำหรับครูภาษาไทย และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก ลักษณะแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป เป็นแบบปลายเปิด
(Open-ended Question)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม และ
ครอบคลุมเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้กับครูภาษาไทย และนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวนกลุ่ม 15 คน แล้วนำมาปรับปรุง
แก้ไข นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง ได้รับแบบสอบถามคืนมาดังนี้
ครูภาษาไทย 101 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.18 และนักเรียนมัธยมศึกษา 379 ชุด คิดเป็นร้อยละ
96.20

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean)

และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เสนอในรูปตาราง ประกอบคำ
อธิบาย ส่วนตอนที่ 3 นำเสนอในรูปความเรียง เรียงตามลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ เป็นหญิงอายุระหว่าง 31-35 ปี มีคุณวุฒิทางการ
ศึกษาในระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาไทย ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาไทยมาเป็นเวลานานระหว่าง
1-5 ปี จำนวนคาบที่สอนในแต่ละสัปดาห์ประมาณ 16-20 คาบต่อสัปดาห์ และสอนอยู่ในระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับของระดับชั้นมากกว่าวิชาเลือกของระดับชั้นที่ศึกษาอยู่

ตอนที่ 2 สภาพการเรียนการสอนภาษาไทย

ก. การใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน

1. การดำเนินการด้านหลักสูตร โรงเรียนมีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรมาก ในด้านสนับสนุนให้ครูภาษาไทยได้เข้ารับการอบรมและดูงานหรือการประชุมสัมมนา และการประชุมปฏิบัติงานร่วมกัน จัดครูเข้าสอนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาด้านความรู้ ความสามารถของครูและเฉลี่ยชั่วโมงสอนอย่างเหมาะสม และมีหลักสูตร คู่มือหลักสูตร และโครงการสอนไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอย่างสะดวก

2. การดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ครูภาษาไทยมีการดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมาก ในด้านสอนแล้วนักเรียนบอกถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติได้ ใช้ภาษาในการค้นคว้าความรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมได้ และใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ ส่วนจุดประสงค์ที่สอนแล้วนักเรียนเลือกสรรงานวรรณกรรม และนิจรรณาข้อดีข้อเสียของงานเหล่านั้นได้ ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการดำเนินการน้อย

3. การดำเนินการด้านการจัดหนังสือเรียน ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนได้รับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดดำเนินการด้านหนังสือเรียนจากทางโรงเรียนมาก โดยความเห็นของครูภาษาไทย โรงเรียนจัดดำเนินการด้านหนังสือเรียนมาก คือ มีการสำรวจรายชื่อหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และหนังสือนอกเวลาที่ครูต้องการใช้ก่อนกำหนดให้ใช้ จัดหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และหนังสือนอกเวลาให้นักเรียนอย่างเพียงพอ และเลือกใช้หนังสือเรียนตามที่กลุ่มโรงเรียนได้กำหนดให้โรงเรียนใช้หรือเลือกใช้ สำหรับความเห็นของนักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการด้านการจัดหนังสือเรียนมาก คือ มีการเลือกใช้หนังสือเรียนตามที่กลุ่มโรงเรียนได้กำหนดให้โรงเรียนใช้หรือเลือกใช้ และจัดหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบและหนังสือนอกเวลาให้นักเรียนอย่างเพียงพอ

ส่วนการดำเนินการด้านหนังสือเรียนที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกัน คือครูภาษาไทยเห็นว่ามีการดำเนินการมาก ขณะที่นักเรียนเห็นว่ามีการดำเนินการน้อย ได้แก่ ใช้หนังสือวิชาเลือกของผู้แต่งและสำนักพิมพ์อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กรมวิชาการ

แสดงบทบาทสมมติ การใช้ศูนย์การเรียนรู้ และบทเรียนสำเร็จรูป วิธีใช้สถานการณ์จำลอง การสอนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่วนนักเรียนเห็นว่า วิธีสอนที่จัดน้อย คือ วิธีแก้ปัญหา การใช้ศูนย์การเรียนรู้ และบทเรียนสำเร็จรูป การสาธิต

ส่วนวิธีการสอนที่ครูภาษาไทยมีความเห็นแตกต่างจากนักเรียน โดยครูภาษาไทยเห็นว่า มีการจัดดำเนินการมาก ขณะที่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย ได้แก่ การสอนโดยการสาธิต และวิธีการแก้ปัญหา

ค. การใช้สื่อการเรียนการสอน

1. การจัดดำเนินการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดดำเนินการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนน้อย ครูภาษาไทยเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนที่จัดน้อย คือ ป้ายนิเทศ บัตรคำ และแถบประโยค สิ่งพิมพ์ที่โรงเรียนจัดทำเฉพาะกรณี สำหรับนักเรียนเห็นว่า สื่อการสอนที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการน้อย คือ สิ่งพิมพ์ที่โรงเรียนจัดทำเฉพาะกรณี รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพวาด เครื่องบันทึกเสียง ส่วนสื่อการเรียนที่นักเรียนเห็นว่า ครูภาษาไทยจัดดำเนินการน้อยที่สุด ได้แก่ หุ่นกระบอก หุ่นมือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกภาพ (วิดีโอ) และอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สื่อการสอนที่ครูภาษาไทยมีความเห็นแตกต่างจากนักเรียน โดยครูภาษาไทยเห็นว่า มีการจัดดำเนินการมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย ได้แก่ แผนภาพ หรือแผนภูมิ รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพวาด หนังสือพิมพ์และวารสาร และเครื่องบันทึกเสียง

2. วิธีการจัดหาสื่อการเรียนการสอน ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ น้อย ได้แก่ หมวดยุติธรรมร่วมกันจัดทำ จัดซื้อด้วยเงินบำรุงการศึกษา ขอความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ของโรงเรียนช่วยผลิตหรือให้ความสะดวก ส่วนวิธีการที่ครูภาษาไทยเห็นว่า จัดดำเนินการน้อยที่สุด คือ เช่าจากสถานที่ต่าง ๆ

ง. การวัดและประเมินผล

1. การดำเนินการตามหลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาไทย ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดดำเนินการตามหลักการเพื่อวัดและประเมินผลมาก ครูภาษาไทยเห็นว่าหลักการที่ดำเนินการมาก คือ มีการกำหนดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำในรายวิชาที่สอนอย่างเหมาะสมตามอัตราส่วนที่กำหนดในหลักการวัดผล มีการวัดผลคะแนนด้านจิตนิสัย มีการแจ้งให้นักเรียนทราบจำนวนครั้งของการสอบ จำนวนชิ้นงานที่ให้นักเรียนปฏิบัติและเกณฑ์ในการวัดผลงาน ส่วนนักเรียนเห็นว่าหลักการเพื่อวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการมาก

คือ มีการวัดผลคะแนนด้านจิตพิสัย มีการแจ้งให้นักเรียนทราบจำนวนครั้งของการสอบ จำนวนชิ้นงานที่ให้นักเรียนปฏิบัติ และเกณฑ์ในการวัดผลงาน มีการกำหนดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำในรายวิชาที่สอนอย่างเหมาะสมตามอัตราส่วนที่กำหนดในหลักการวัดผล แต่หลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกัน โดยครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดดำเนินการมาก ขณะที่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลตนเอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียน

2. การดำเนินการออกข้อสอบเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียน ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดดำเนินการออกข้อสอบจำแนกตามประเภทของคำถามเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียนมาก ประเภทของคำถามที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียนมาก คือ เพื่อวัดความเข้าใจ เช่น การแปลความ การตีความ เพื่อวัดความจำ เช่น เกี่ยวกับศัพท์ กฎ แบบแผน นิยาม คำประพันธ์ เพื่อวัดการนำไปใช้ เช่น การลองคิดแก้ปัญหา ส่วนประเภทของคำถามที่ครูภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกับนักเรียนว่า มีการจัดดำเนินการน้อย คือ เพื่อวัดการประเมินค่า เช่น การวินิจฉัยหนังสือ หรือบทความ

3. การจัดดำเนินการวิธีการวัดและประเมินผล ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยมาก ครูภาษาไทยเห็นว่า วิธีการที่จัดดำเนินการมาก คือ การให้ตอบคำถามปากเปล่า ใช้ข้อสอบปรนัย สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล เช่น ความสนใจ ส่วนนักเรียนเห็นว่า วิธีการวัดและประเมินผลที่ครูจัดดำเนินการมาก คือ ใช้ข้อสอบปรนัยอย่างเดียว ใช้ข้อสอบปรนัยและอัตนัยรวมกัน สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล เช่น ความสนใจ

วิธีการวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ ให้ทำกิจกรรม เช่น การแสดงละคร นิทรรศการ ส่วนวิธีการวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกัน โดยครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดดำเนินการมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ การอภิปรายแสดงความคิดเห็น

จ. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูภาษาไทย และนักเรียนเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทต่าง ๆ น้อย ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดดำเนินการน้อย คือ ประกวดการอ่านร้อยกรอง อภิปรายหรือโต้เถียง จัดแข่งขันเล่นเกมประกอบความรู้ทางภาษาไทย ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการ

คือ มีการวัดผลคะแนนด้านจิตพิสัย มีการแจ้งให้นักเรียนทราบจำนวนครั้งของการสอบ จำนวนชิ้นงานที่ให้นักเรียนปฏิบัติ และเกณฑ์ในการวัดผลงาน มีการกำหนดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำในรายวิชาที่สอนอย่างเหมาะสมตามอัตราส่วนที่กำหนดในหลักการวัดผล แต่หลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกัน โดยครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดดำเนินการมาก ขณะที่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลตนเอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียน

2. การดำเนินการออกข้อสอบเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียน ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดดำเนินการออกข้อสอบจำแนกตามประเภทของคำถามเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียนมาก ประเภทของคำถามที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียนมาก คือ เพื่อวัดความเข้าใจ เช่น การแปลความ การตีความ เพื่อวัดความจำ เช่น เกี่ยวกับศัพท์ กฎ แบบแผน นิยาม คำประพันธ์ เพื่อวัดการนำไปใช้ เช่น การลองคิดแก้ปัญหา ส่วนประเภทของคำถามที่ครูภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกับนักเรียนว่า มีการจัดดำเนินการน้อย คือ เพื่อวัดการประเมินค่า เช่น การวินิจฉัยหนังสือ หรือบทความ

3. การจัดดำเนินการวิธีการวัดและประเมินผล ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยมาก ครูภาษาไทยเห็นว่า วิธีการที่จัดดำเนินการมาก คือ การให้ตอบคำถามปากเปล่า ใช้ข้อสอบปรนัย สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล เช่น ความสนใจ ส่วนนักเรียนเห็นว่า วิธีการวัดและประเมินผลที่ครูจัดดำเนินการมาก คือ ใช้ข้อสอบปรนัยอย่างเดียว ใช้ข้อสอบปรนัยและอัตนัยรวมกัน สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล เช่น ความสนใจ

วิธีการวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ ให้ทำกิจกรรม เช่น การแสดงละคร นิทรรศการ ส่วนวิธีการวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกัน โดยครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดดำเนินการมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ การอภิปรายแสดงความคิดเห็น

จ. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูภาษาไทย และนักเรียนเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทต่าง ๆ น้อย ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดดำเนินการน้อย คือ ประกวดการอ่านร้อยกรอง อภิปรายหรือโต้เถียงที่ จัดแข่งขันเล่นเกมประกอบความรู้ทางภาษาไทย ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการ

น้อย คือ จัดกิจกรรมวันสำคัญที่เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี จัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ จัดแข่งขันเล่นเกมประกอบความรู้ทางภาษาไทย

กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกัน ว่ามีการจัดดำเนินการมาก คือ ประกวดการเขียน เช่น เรียงความ กลอน คำขวัญ ส่วน กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทยมีความเห็นแตกต่างจากนักเรียน โดยครูภาษาไทยเห็นว่ามี การจัดดำเนินการมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย ได้แก่ ประกวดการอ่าน ร้อยแก้ว จัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ และจัดกิจกรรมวันสำคัญที่เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี

2. วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูภาษาไทยและ นักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า ครูภาษาไทยมีการจัดดำเนินการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรด้วยวิธีการต่าง ๆ มาก ในความเห็นของครู วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการมากคือนับเวลาเข้าร่วมร้อยละ 80 ของเวลา สังเกตการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและดูผลงานการจัดกิจกรรมของนักเรียน ส่วนนักเรียนเห็นว่า วิธีการประเมินผลที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการมาก คือ นับเวลาเข้าร่วมร้อยละ 80 ของเวลา ดู ผลงานการจัดกิจกรรมของนักเรียน และสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน วิธีการ ประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทย และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มี การจัดดำเนินการน้อย คือให้ผู้เกี่ยวข้องอื่นช่วยประเมินเช่น ผู้บริหาร ครูอาจารย์อื่น นักเรียน

3. การวางแผนและการดำเนินงานเพื่อจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครู ภาษาไทย และนักเรียนเห็นว่า มีการจัดการวางแผนและดำเนินงานเพื่อจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก ครูภาษาไทยเห็นว่า การวางแผนและการดำเนินงานที่จัดมากในด้านครูและนักเรียน ร่วมกันวางแผนและดำเนินงาน ครูวางแผนแล้วให้นักเรียนจัดทำ ครูเป็นผู้วางแผนและดำเนิน กิจกรรมเอง สำหรับนักเรียนเห็นว่า การวางแผนและดำเนินงานครูภาษาไทยดำเนินการมาก คือ ครูวางแผนแล้วให้นักเรียนจัดทำ ครูเป็นผู้วางแผนและดำเนินกิจกรรมเอง และนักเรียน วางแผนและดำเนินงานในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา

ฉ. สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในด้านต่าง ๆ

1. ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทย เห็นว่ามี การจัดดำเนินการในด้าน ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านวิชาภาษาไทยมาก สภาพการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามี การจัดดำเนินการมากคือ ในด้านการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการจัดดำเนินการตาม หลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ส่วนสภาพการเรียนการสอนที่ครู

ภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ

2. ตามความคิดเห็นของนักเรียน เห็นว่า ครูภาษาไทยมีการจัดดำเนินการในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาก สภาพการเรียนการสอนที่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดดำเนินการมาก คือ ในด้านการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการจัดดำเนินการตามหลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ส่วนสภาพการเรียนการสอนที่นักเรียนเห็นว่าครูภาษาไทยจัดดำเนินการน้อย คือ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย และวิธีสอนแบบต่าง ๆ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ครูภาษาไทยและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนคาทอลิก กรุงเทพมหานคร ได้เสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะของครูภาษาไทย

1. ด้านการนำหลักสูตรไปใช้

- 1.1 เนื้อหาของหลักสูตรควรปรับปรุงให้มีความพอเหมาะไม่มากเกินไป และไม่ควรซ้ำซ้อนกัน
- 1.2 ครูผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรให้ชัดเจนก่อนลงมือสอน
- 1.3 หลักสูตรภาษาไทยควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตจาก 1 เป็น 2 หน่วยกิต เพื่อให้ครูเห็นความสำคัญ
- 1.4 จุดประสงค์ของหลักสูตรควรสอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาในหนังสือเรียน
- 1.5 หลักสูตรภาษาไทยควรเพิ่มจำนวนคาบเรียนให้มากขึ้น เพื่อฝึกฝนนักเรียนได้อย่างเต็มที่
- 1.6 ควรมีการจัดอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรภาษาไทยทั้งในกลุ่มโรงเรียน และนอกกลุ่มโรงเรียน เพื่อเพิ่มความรู้แก่ครูผู้สอนจะได้นำไปใช้ได้ตามเป้าประสงค์

2. ด้านหนังสือเรียนและคู่มือครู

- 2.1 โรงเรียนขาดคู่มือครูเป็นอย่างมาก ควรมีการจัดสรรให้ครูอย่างเพียงพอ และควรเป็นคู่มือครูจากสำนักพิมพ์หลาย ๆ แห่ง

- 2.2 เนื้อหาของหนังสือเรียนควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียนที่เป็นวัยรุ่น
- 2.3 ครูควรค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือเรียนมาสอนแก่นักเรียน
- 2.4 หนังสือเรียนมีพิมพ์ผิดในบางแห่ง ควรมีการตรวจทานแก้ไขให้เรียบร้อยก่อนพิมพ์และนำมาใช้
- 2.5 ครูควรศึกษาหนังสือเรียนควบคู่กับคู่มือครู เพราะจะทำให้การสอนเกิดประสิทธิภาพและเป็นระบบระเบียบ
- 2.6 ควรมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหนังสือเรียนเป็นระยะ ๆ
- 2.7 ในคู่มือครูควรมีเนื้อหาที่เสริมบทเรียนให้กว้างกว่านี้ และควรมีการรวบรวมคำศัพท์ท้ายบทเรียนทุกบทไว้ด้วย
- 2.8 คู่มือครูควรจำแนกวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

- 3.1 โรงเรียนควรจัดสถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะกิจกรรมกลุ่ม
- 3.2 การเรียนการสอนมักเน้นการบรรยาย เพราะครูยึดอยู่แต่การสอนแบบเดิมจึงไม่ค่อยเน้นกิจกรรม
- 3.3 ควรมีการจัดอบรมการสาธิตการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความรู้และแนวคิดในการจัดกิจกรรม
- 3.4 ครูไม่เข้าใจการจัดการสอนแบบทักษะสัมพันธ์เท่าที่ควร ทำให้การปฏิบัติทำได้ยาก
- 3.5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกให้มากกว่านี้
- 3.6 โรงเรียนควรลดจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องลง เพราะเป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมอย่างยิ่ง

4. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

- 4.1 มีการใช้สื่อการสอนในการเรียนน้อย เพราะครูไม่มีเวลาและเนื้อหา มีมากสอนไม่ทันตามกำหนด

- 4.2 สื่อการสอนควรมีความน่าสนใจ และเหมาะกับผู้เรียน เนื้อหา และสภาพแวดล้อม
- 4.3 โรงเรียนควรมีสถานที่สำหรับเก็บอุปกรณ์การเรียนการสอน มิฉะนั้นก่อให้เกิดความเสียหายได้ง่าย
- 4.4 โรงเรียนควรจัดหาครูที่มีความชำนาญทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อร่วมมือกับครูภาษาไทยในการผลิตอุปกรณ์
- 4.5 ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและประดิษฐ์สื่อการสอนขึ้นเอง
5. ด้านการวัดและประเมินผล
- 5.1 ครูควรมีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะจะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน
- 5.2 ควรประเมินผลให้ครบทักษะทั้ง 4
- 5.3 ควรมีการประเมินผลจากวิธีการหลายอย่าง มิใช่ใช้การทดสอบ เพียงอย่างเดียว
- 5.4 จำนวนนักเรียนแต่ละห้องมีมากเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถ ประเมินผลเป็นรายบุคคลได้
- 5.5 ควรมีคู่มือสำหรับการวัดและประเมินผลให้มากกว่านี้
- 5.6 ครูควรมีการประชุมกับฝ่ายวิชาการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล เพื่อรับทราบปัญหา
- 5.7 การวัดผลควรใช้แบบทดสอบที่เป็นอัตนัยเพื่อวัดความรู้จริงของนักเรียน
6. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 6.1 โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทัศนศึกษาออกสถานที่บ้าง โดยเลือกสถานที่ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน
- 6.2 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรจัดให้เด็กมีส่วนร่วมให้มากที่สุด
- 6.3 โรงเรียนควรมีห้องภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนที่สนใจจะได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อใช้สำหรับการจัดกิจกรรมด้วย
- 6.4 ฝ่ายวิชาการควรศึกษาและกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม หากมีมากเกินไปจะเป็นผลเสียแก่นักเรียน

6.5 ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นการอ่านทำนองเสนาะ เพื่อเด็กไทยจะเห็นคุณค่าของภาษาไทยเพิ่มขึ้น

6.6 ควรจัดกิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียนในเวลาก่อนเคารพธงชาติเกี่ยวกับทักษะทั้ง 4 โดยใช้เวลาประมาณ 3 นาที

ข้อเสนอแนะของนักเรียน

1. ด้านการใช้หนังสือเรียน

- 1.1 ครูควรกำหนดให้มีหนังสือเสริมการอ่าน และหนังสือนอกเวลาให้มากกว่านี้
- 1.2 ควรมีหนังสือแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ
- 1.3 ในการสอนครูควรเสริมความรู้เพิ่มขึ้นจากหนังสือเรียน
- 1.4 หนังสือเรียนควรมีภาพประกอบมากขึ้น จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจชัดเจน
- 1.5 เนื้อหาในหนังสือเรียนควรให้รายละเอียดที่ชัดเจน ครบถ้วนกับวัยของนักเรียน
- 1.6 เนื้อหาบางเรื่องเข้าใจยาก โดยเฉพาะหนังสือหลักภาษา ควรปรับปรุงให้ทันสมัยและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 1.7 โรงเรียนควรมีหนังสือเสริมการอ่านต่าง ๆ ให้นักเรียนอย่างเพียงพอ

2 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

- 2.1 ครูควรจัดกิจกรรมประกอบการสอนให้มากและให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วย
- 2.2 ครูควรดำเนินการสอนหลาย ๆ วิธี นอกเหนือจากการบรรยายเท่านั้น
- 2.3 ครูควรสอนให้นักเรียนเข้าใจ มิใช่เร่งสอนจนบางครั้งขาดการอธิบายรายละเอียด นักเรียนตามเนื้อหาไม่ทัน
- 2.4 ครูควรมีการเตรียมการสอนมาให้พร้อม
- 2.5 ครูควรสอนให้ตรงตามเนื้อหา ไม่ออกนอกประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้อง

- 2.6 ในการสอนภาษาไทยควรสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ
- 2.7 โรงเรียนควรเพิ่มเวลาเรียนภาษาไทยให้มากขึ้น
- 2.8 ครูควรบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนจะสอนทุกครั้ง
- 2.9 ครูควรสอนเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่

เกี่ยวกับภาษาไทยเป็นพิเศษ

3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

- 3.1 ครูควรใช้สื่อการเรียนประกอบการเรียนให้มากขึ้น จะช่วยกระตุ้นความสนใจในวิชาภาษาไทย และเกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้รวดเร็วขึ้น
- 3.2 สื่อการสอนที่ครูนำมาใช้ควรทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหา

4. ด้านการวัดและประเมินผล

- 4.1 ครูควรมีการทดสอบเป็นประจำและต่อเนื่องกัน
- 4.2 ในการวัดและประเมินผล ควรวัดด้วยวิธีการหลายอย่างมิใช่จากการทดสอบเพียงอย่างเดียว
- 4.3 ครูควรมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่แน่นอนเป็นมาตรฐาน
- 4.4 ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วย
- 4.5 ครูควรมีความยุติธรรมในการให้คะแนน
- 4.6 ครูควรนำผลการประเมินมาให้นักเรียนได้รับทราบเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
- 4.7 ควรใช้ข้อสอบที่เป็นอัตนัย เพื่อฝึกด้านการใช้ภาษาและทดสอบความรู้จริงของนักเรียน
- 4.8 ครูควรมีการทดสอบความรู้พื้นฐานในแต่ละเรื่องก่อนลงมือสอน

5. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

- 5.1 โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มาก เช่น การจัดนิทรรศการ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ จัดการประกวดหรือแข่งขันความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย จัดเอกสารเผยแพร่ความรู้ภาษาไทย ฯลฯ
- 5.2 ควรจัดให้มีทัศนศึกษาที่เกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือเรียน

5.3 ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรม

5.4 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรจัดให้ตรงตามความต้องการของนักเรียน และสัมพันธ์กับหลักสูตร

5.5 ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการอ่าน และการใช้ภาษาให้ถูกต้องแก่นักเรียน

5.6 โรงเรียนควรมีห้องภาษาไทยโดยเฉพาะเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน

1.1 การดำเนินการด้านหลักสูตร ครูภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิกเห็นว่าโรงเรียนมีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรมาก คือ สนับสนุนให้ครูภาษาไทยได้เข้ารับการอบรมและดูงาน หรือการประชุมสัมมนา และการประชุมปฏิบัติงานร่วมกัน จัดครูเข้าสอนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาด้านความรู้ ความสามารถของครู และเฉลี่ยชั่วโมงสอนอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรพันธ์ กุลประภา (2524 : 113) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูเห็นว่าการสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรในด้านการนำหลักสูตรไปใช้มาก นอกจากนี้ ครูภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิกยังเห็นว่า โรงเรียนมีการดำเนินการจัดหลักสูตร คู่มือหลักสูตร และโครงการสอนไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอย่างสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ กอสุวรรณ (2522 : 85) ที่พบว่า ครูภาษาไทยมีการใช้เอกสารหลักสูตร คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ และคู่มือต่าง ๆ มาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายการศึกษาคาทอลิก ที่เล็งเห็นปัญหาทางด้านมาตรฐานทางวิชาการของโรงเรียนต่าง ๆ จึงกำหนดให้มีการจัดหลักสูตรร่วมกันซึ่งจะครอบคลุมการใช้แบบเรียน การทดสอบ และมีสัมมนาครูที่สอนวิชาต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการและสื่อการสอน (สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย 2533 : 207)

1.2 การดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ครูภาษาไทยเห็นว่าการดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรภา ลิ้มป์เลิศเสถียร (2527 : 10) ที่พบว่า ครูภาษาไทยมีการดำเนิน

งานด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525 : 98) ที่พบว่า ครูภาษาไทยสามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้ในระดับมาก ซึ่งจากการที่สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทยได้มีการจัดหลักสูตรร่วมกัน และจัดสัมมนาครูในวิชาต่าง ๆ จึงทำให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจในหลักสูตร และจุดประสงค์ของหลักสูตร รวมทั้งครูภาษาไทยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี การใช้หลักสูตรจึงสามารถทำให้สอดคล้องกับการสอนได้มาก

1.3 การดำเนินการด้านการจัดหนังสือเรียน ครูภาษาไทยเห็นพ้องกับนักเรียนว่า ได้รับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดดำเนินการด้านหนังสือเรียนจากโรงเรียนมาก คือ จัดหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และหนังสือนอกเวลาให้นักเรียนอย่างเพียงพอ และเลือกใช้นักเรียนตามทีกลุ่มโรงเรียนได้กำหนดให้โรงเรียนใช้หรือเลือกใช้ ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนคาทอลิกได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของหนังสือเรียนดังที่ ประทีป ม.โกมลมาศ (2533 : 61) กล่าวพอสรุปได้ว่า เทคนิคการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ ต้องมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน และสร้างความพึงพอใจต่อบุคลากรในโรงเรียน คือครู และนักเรียน โดยมีแหล่งทรัพยากรอย่างพอเพียง และที่ ฝ่ายการศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ (2533 : 207) กล่าวว่า "ให้มีการจัดดำเนินการใช้แบบเรียนให้เป็นแบบเดียวกันในโรงเรียนคาทอลิกเพื่อลดความแตกต่างทางคุณภาพให้น้อยลง" ฉะนั้นโรงเรียนคาทอลิกจึงมีการจัดดำเนินการด้านหนังสือเรียนแก่ครูและนักเรียนมาก

2. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 การจัดดำเนินการตามหลักการและระเบียบวิธีในการสอนภาษาไทย ครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีการจัดดำเนินการตามหลักการและระเบียบวิธีการสอนภาษาไทยมาก คือ มีการสอนโดยวิธีสัมพันธ์ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ อัจฉรา ประไพตระกูล (2521 : 83) กล่าวไว้ว่าในการสอนวิชาที่มีการฝึกทักษะให้สัมพันธ์กันทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครูต้องมีวิธีดำเนินการสอนนักเรียนให้ได้ทุกด้านในแต่ละชั่วโมงที่สอน โดยไม่แบ่งเป็นชั่วโมงวรรณคดี หลักภาษา และการใช้ภาษา นอกจากนี้นักเรียนยังมีความเห็นอีกว่า ครูภาษาไทยมีการสอนตามขั้นตอน การนำเข้าสู่บทเรียน ขึ้นสอน ขึ้นจัดกิจกรรมประกอบ ขึ้นสรุป ขึ้นประเมินผล และการจัดกิจกรรมเสริมทักษะ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาไทยส่วนมากเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก ฉะนั้น จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจที่จะดำเนินการสอนอย่างมีขั้นตอนและถูกต้องตามหลักการสอนภาษาไทยเป็นอย่างดี

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ครูภาษาไทยมีความเห็นว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการจัดน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความจำกัดในเรื่องเวลาเรียน ซึ่งครูภาษาไทยเห็นว่าแม้เวลาเรียนจะมีน้อย แต่ก็สามารถจัดกิจ

กรรมได้บ้าง นับว่าเป็นสิ่งที่ครูพยายามจะจัดให้มากแล้ว ขณะที่นักเรียนคิดเป็นปริมาณจำนวนครั้งต่อเวลาเรียน จึงเห็นว่าครูภาษาไทยจัดกิจกรรมน้อย กิจกรรมการสอนภาษาไทยที่ครูและนักเรียนเห็นตรงกันว่ามีการจัดดำเนินการมาก คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรภา ลิ้มป์เลิศเสถียร (2527 : 97) และจรัญ เกษมสายชนม์ (2530 : 67) ที่พบว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมาก คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเขียนเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติได้ง่ายที่สุด คือ เป็นรายบุคคลได้ ไม่ต้องใช้สถานที่ประกอบกิจกรรม และสามารถนำกลับไปทำที่บ้านที่ได้ ครูจึงนิยมจัดให้มีขึ้น ส่วนกิจกรรมที่ครูและนักเรียนเห็นตรงกันว่ามีการจัดดำเนินการน้อย คือ กิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดี เช่น การเล่นละคร จัดนิทรรศการแสดงผลงานของกวี ไปทัศนศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุติ ชัชวาลกิจ (2525 : 48) ที่พบว่า กิจกรรมวรรณคดีที่ผู้บริหาร ครู และนักเรียนเห็นว่าจัดในระดับน้อย คือ การพานักเรียนไปชมนิทรรศการทางวรรณคดีนอกโรงเรียน ศึกษานอกสถานที่ การแสดงละครจากวรรณคดี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลมโซษ เจริญวงศ์ (2528 : 58) ที่พบว่า กิจกรรมที่ครูและนักเรียนมีความต้องการมากเป็นอันดับหนึ่งที่โรงเรียนควรจัด คือ การจัดงานวันสำคัญทางวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ ซึ่งอาจมีสาเหตุจากวิธีการปฏิบัติค่อนข้างยุ่งยาก ต้องมีสถานที่จัด มีการกำหนดเวลาจัด เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อวิชาอื่น ๆ และต้องมีค่าใช้จ่ายสูง รวมไปถึงเสียเวลาเรียนด้วย จึงทำให้ครูภาษาไทยจัดดำเนินการเกี่ยวกับวรรณคดีน้อย

2.3 การจัดเกี่ยวกับวิธีสอนในการสอนภาษาไทย ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ามี การจัดเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาไทยน้อย วิธีสอนที่จัดดำเนินการน้อย คือ วิธีการแสดงบทบาทสมมติ การใช้ศูนย์การเรียนและบทเรียนสำเร็จรูป วิธีการใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ กอสุวรรณ (2523 : 57) จิรภา ลิ้มป์เลิศเสถียร (2527 : 97) และพวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 76-77) ที่พบว่า วิธีสอนที่นำมาใช้น้อย คือ การแสดงบทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง และการใช้ศูนย์การเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่ร้อยละ 47.37 (ของการวิจัยครั้งนี้) สอนสัปดาห์ละ 16-20 คาบอาจทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ได้เพียงพอ ซึ่งวิธีสอนแบบใหม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์มากทำให้สิ้นเปลืองเวลาและทรัพย์สินรวมทั้งบางวิธียากต่อการทำความเข้าใจและนำมาปฏิบัติ

3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

3.1 การใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาไทย ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นพ้องกันว่า ครูภาษาไทยมีการจัดดำเนินการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ น้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรภา ลิ้มป์เลิศเสถียร (2527 : 98) ที่พบว่า ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ามีการใช้สื่อการสอนประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับน้อย นอกจากนี้นักเรียนเห็นว่า สื่อการสอนที่ครูภาษาไทยมีการจัดดำเนินการน้อยที่สุด ได้แก่ หุ่นกระบอก หุ่นมือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกภาพ (วิดีโอ) และอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบลรัตน์ ต๊ะบินตา (2524 : 119) และพวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 84) ที่พบว่า สื่อการสอนที่ครูภาษาไทยใช้น้อยที่สุด หรือไม่ได้ใช้เลย คือ หุ่นกระบอก หุ่นมือ วิดีโอเทป วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สาเหตุที่ครูภาษาไทยมีการจัดดำเนินการใช้สื่อการสอนน้อยนั้น น่าจะมาจากเหตุผลที่ครูกล่าวไว้ในข้อเสนอแนะว่า ไม่มีเวลาผลิตสื่อ และครูไม่มีความรู้ความชำนาญทางด้านโสตทัศนอุปกรณ์ จึงทำให้ครูนำสื่อการสอนมาใช้น้อย

3.2 การจัดหาสื่อการเรียนการสอน ครูภาษาไทยมีความเห็นว่า มีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยน้อย คือ หมวดวิชาการร่วมกันจัดทำ จัดซื้อด้วยเงินบำรุงการศึกษา และขอความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่โสตทัศนอุปกรณ์ ช่วยผลิตหรือให้ความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุชรินทร์ พันธ์ร่มขาว (2522 : 67) ที่พบว่ามี การเตรียมการในด้านสื่อการสอนน้อย และครูมีปัญหาในการนำสื่อไปใช้ในโรงเรียนมาก แต่แตกต่างกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 86) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่จัดหาสื่อการเรียนการสอนด้วยการจัดซื้อ ด้วยเงินบำรุงการศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าโรงเรียนคาทอลิกเป็นโรงเรียนของเอกชน ซึ่งต้องมีการลงทุนในเรื่องของการจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสวยงาม การจะนำเงินบำรุงการศึกษา มาใช้ใน เรื่องของสื่อการสอนจึงค่อนข้างน้อย และภาระหน้าที่ของครูโรงเรียนเอกชนซึ่งมีปริมาณครูน้อยอยู่แล้วจึงมีงานที่ต้องปฏิบัติมากนอกเหนือจากงานสอนปกติ เวลาที่จะมาผลิตสื่อการสอนร่วมกันหรือได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่โสตทัศนอุปกรณ์ จึงเป็นไปได้ยาก ส่วนวิธีการที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามี การจัดดำเนินการน้อยที่สุด คือ เช่าจากสถานที่ต่าง ๆ อาจจะเนื่องมาจากครูภาษาไทยไม่ทราบว่าปัจจุบันนี้มีแหล่งหรือสถานที่สำหรับให้เช่าสื่อการสอนได้ และไม่ทราบว่า มีที่ใดบ้างทำให้ครูภาษาไทยมีการดำเนินการด้วยวิธีนี้น้อยที่สุด

4. การวัดและประเมินผล

4.1 การดำเนินการตามหลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่าการดำเนินการตามหลักการมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรี สายสิทธิ์ (2524 : 108) หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2525 : 195) และ จิรภา ลิมป์เลิศเสถียร (2527 : 98) ที่พบว่าครูภาษาไทยสามารถดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ ในระดับมาก แต่ความคิดเห็นของนักเรียนที่แตกต่างจากครูภาษาไทยคือ มีความเห็นว่า หลักการเพื่อวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทยจัดดำเนินการน้อย คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากการที่นักเรียนต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด ตามที่ได้เสนอแนะไว้ตามที่ข้อเสนอนี้เพราะการประเมินผลก็เป็นส่วนหนึ่งที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ร่วมกับครูผู้สอนและทำให้สามารถทราบผลการเรียน และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ทันที พร้อมกับนำไปปรับปรุงแก้ไขได้โดยไม่ต้องเสียเวลารอผลนาน ซึ่ง ชุติ ชัชวาลกิจ (2526 : 80) ได้เสนอแนะว่า ในการประเมินผล ผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินผล ควรได้แก่ ฝ่ายบริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา สมาชิกนักเรียน และผู้เข้าร่วมกิจกรรม สำหรับกิจกรรมในชั้นเรียนควรให้อาจารย์หรือนักเรียน หรือทั้งสองฝ่ายช่วยกันประเมินผล

4.2 การออกข้อสอบเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียน ครูภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิกได้ออกข้อสอบเพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียนมาก ประเภทของคำถามที่ครูใช้ในแบบทดสอบมาก คือ เพื่อวัดความเข้าใจ เช่น การแปลความ การตีความ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ (2522 : 160) ที่พบว่า ครูใช้คำถามประเภทวัดความเข้าใจเป็นส่วนมากแต่ประเภทของคำถามที่ครูใช้ในการประเมินค่า เช่น การวินิจฉัยหนังสือหรือบทความ ครูภาษาไทยใช้น้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของพวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 94) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กออกข้อสอบเพื่อวัดการประเมินค่า เช่น การวินิจฉัยคุณภาพหรือคุณค่าของหนังสือ บทความต่าง ๆ น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการออกข้อสอบเพื่อวัดการประเมินค่านี้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหนังสือ หรือบทความ เป็นอย่างดีและมีวิจารณ์คุณภาพในการวินิจฉัยคุณค่าที่ปรากฏ รวมทั้งต้องรู้จักสร้างคำถามที่ดี มีเทคนิคในการออกข้อสอบประเภทนี้ดีพอควร ซึ่งหากกรมสามัญศึกษาสามารถจัดคู่มือการวัดและการประเมินผลให้มากขึ้นก็จะ เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการทำ ความเข้าใจ และนำมาปฏิบัติได้มาก ดังที่ครูภาษาไทยได้ให้ข้อเสนอแนะมาว่า ควรมีคู่มือสำหรับการวัดและการประเมินผลให้มากกว่านี้

4.3 การนำวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการวัดและประเมินผล ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการนำวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการวัดและประเมินผลมาก วิธีการที่นำมาใช้

มากในความเห็นของครูภาษาไทย คือ การตอบคำถามปากเปล่า ใช้ข้อสอบปรนัย สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล ส่วนความเห็นของนักเรียน คือ ใช้ข้อสอบปรนัย ใช้ข้อสอบปรนัยและอัตนัย สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ (2522 : 167) พัชรี สายสิทธิ์ (2524 : 108) และอุบลรัตน์ ต๊ะบินตา (2522 : 120) ที่พบว่า วิธีวัดผลที่ครูใช้มาก คือ การให้ตอบปากเปล่าในชั้นเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมาน บุญล้ำ (2524 : 130) และจรัญ เกษมสายชนม์ (2530 : 75) ที่พบว่า การที่ครูภาษาไทยนำวิธีไปใช้ในการวัดและประเมินผลมากที่สุด คือ การใช้ข้อสอบปรนัย และการสังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยเห็นว่า ครูภาษาไทยมีความรู้ความเข้าใจวิธีการต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผลดีพอสมควร มีการใช้วิธีการประเมินผลหลาย ๆ วิธีดังที่สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525 : 80) ได้วิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูภาษาไทยเห็นด้วยกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่ต้องใช้หลาย ๆ วิธี เช่น ให้ทำข้อทดสอบ ตรวจแบบฝึกหัด หรือรายงาน การสังเกต การสอบถาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ในการปฏิบัติ ครูภาษาไทยยังประสบปัญหาและอุปสรรคเรื่องเวลา และสถานที่สำหรับใช้วิธีวัดและประเมินผลบางวิธี หรือจำนวนนักเรียนในชั้นมีมากเกินไป จึงทำให้การใช้บางวิธีน้อย เช่น อภิปรายแสดงความคิดเห็น หรือให้นักเรียนทำกิจกรรม เช่น การแสดงละคร นิทรรศการ

5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

5.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมการเรียนการสอน ครูภาษาไทย และนักเรียนเห็นว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทต่าง ๆ น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสม นนทสุวรรณ (2524 : 103) จิรภา ลิมป์เลิศเสถียร (2527 : 97) พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 102) และจรัญ เกษมสายชนม์ (2530 : 76) ที่พบว่า ครูภาษาไทยเห็นว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย แต่กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทยและนักเรียนในโรงเรียนคาทอลิกมีความเห็นพ้องกันว่ามีการจัดดำเนินการมาก คือ การประกวดการเขียน เช่น เรียงความ กลอน คำขวัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสม นนทสุวรรณ (2524 : 103) จิรภา ลิมป์เลิศเสถียร (2527 : 97) และ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 102) ที่ได้วิจัยพบว่า กิจกรรมที่ครูจัดมากได้แก่ การจัดประกวดการเขียนชนิดต่าง ๆ เช่น คำขวัญ เรียงความ ย่อความ ร้อยกรอง นอกจากนี้กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนเห็นว่า จัดดำเนินการน้อยที่สุด คือ ประกวดการโต้กลอนสด เกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่า ผลการวิจัยที่ผ่านมายังไม่มีการกล่าวถึงกิจกรรมประเภทนี้ ซึ่งจัดว่าเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ อาจเป็น

เพราะขั้นตอนในการปฏิบัติ เช่น การคัดเลือกนักเรียนเข้าประกวดเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก นักเรียนอาจประเมินความสามารถของตนว่ามีน้อยจึงไม่กล้าสมัคร และต้องใช้เวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการจัด ผลการวิจัยจึงพบว่าครูมีการจัดประกวด การไต่ถามสนทนน้อยที่สุด และการวิจัยที่ผ่านมาไม่พบว่ามีการจัดกิจกรรมนี้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเคยปฏิบัติแล้วพบว่านักเรียนมีความสุข และเห็นในความสามารถของตน จึงเห็นว่าครูภาษาไทยน่าจะนำไปทดลองจัดดำเนินการบ้าง

5.2 การประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยวิธีต่าง ๆ ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการดำเนินการประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยวิธีต่าง ๆ มาก คือ การนับเวลาเข้าร่วมร้อยละ 80 ของเวลาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 103) และจรัญ เกษมสายชนม์ (2530 : 77) ที่พบว่า ครูมีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก และวิธีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ใช้มาก คือ การนับเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งอาจเป็นเพราะวิธีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูสามารถปฏิบัติได้ง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เพียงแต่ครูมีใบรายชื่อให้นักเรียนลงชื่อทุกครั้ง ที่เข้าร่วมกิจกรรม ถือเป็น การสำรวจที่ครูดำเนินการได้สะดวกแม้ว่าครูจะไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ก็สามารถมอบหมายให้ครูท่านอื่นช่วยประเมินได้เช่นกัน

5.3 การวางแผนและดำเนินงานเพื่อจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดวางแผนและดำเนินงานเพื่อจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมลักษณ์ สุธอม (2521 : 93) และจรัญ เกษมสายชนม์ (2530 : 78) ที่พบว่า ครูภาษาไทยมีการจัดเพื่อดำเนินการและวางแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก ทั้งนี้เป็นไปตามที่ ประภาพรณ สุวรรณคุช (2524 : 59-63) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของครูและนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สรุปได้ว่า ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นอย่างดี และนักเรียนต้องสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งครูภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิกสามารถที่จะจัดดำเนินการวางแผน และดำเนินงานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้มาก

6. สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทยในด้านต่าง ๆ โดยสรุป

6.1 ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทย ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดดำเนินการในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาก โดยเฉพาะในด้านการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการจัดดำเนินการตามหลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิกมีความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของการวัดและประเมินผลเป็นอย่างดี ว่าการวัดผลนั้นมีได้หมายถึง การทดสอบเพื่อตัด

สินผลการเรียนของนักเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีวัตถุประสงค์ด้านอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย จึงทำให้ครูภาษาไทยสามารถจัดดำเนินการตามหลักการเพื่อวัดและประเมินผลได้มาก

6.2 ตามความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนเห็นว่า ครูภาษาไทยมีการจัดดำเนินการในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาก โดยเฉพาะในด้านการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการจัดดำเนินการตามหลักการเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของครูภาษาไทย แสดงให้เห็นว่าครูภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิกมีการจัดดำเนินการจริง และนักเรียนมีความพอใจในการจัดดำเนินการของครูเกี่ยวกับหลักการเพื่อวัดและประเมินผล ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้ในข้อเสนอแนะว่า การวัดและประเมินผลโดยทั่ว ๆ ไป อยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก (จำนวน 134 คน) จึงมีความเห็นว่ามี การจัดดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรชี้แจง และมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิกอย่างสม่ำเสมอ
2. ควรมีการศึกษา และติดตามผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในเครือคริสตศาสนาคาทอลิก เพื่อสร้างคุณภาพทางการศึกษาให้ต่อเนื่องและมากขึ้น
3. ควรพิจารณาจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับคู่มือหลักสูตรและคู่มือครู เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนแก่โรงเรียนและครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรจัดหาเอกสารหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน สถานที่และงบประมาณให้เพียงพอ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. ให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน
3. ส่งเสริมให้มีการจัดการอบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ เกี่ยวกับการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในทุก ๆ ด้าน
4. สร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างครูในสายวิชาต่าง ๆ เพื่อผลการเรียนการสอนที่ดี

5. ควรมอบหมายงานให้ครูพอเหมาะสม เพื่อครูจะได้มีเวลาและความคล่องตัวในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

6. ควรจัดและสนับสนุนให้มีกรณีศึกษาภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ควรศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และหนังสือเรียนในรายวิชาที่สอนอย่างเพียงพอ รวมทั้งศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากหนังสือเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจให้มากที่สุด

2. ควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี และกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับนักเรียน เนื้อหาวิชาและสภาพแวดล้อม รวมทั้งจุดประสงค์ของหลักสูตร

3. ควรใช้สื่อการสอนมาประกอบการเรียนการสอนให้มาก เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ สื่อการสอนที่นำมาใช้ควรทันสมัย เหมาะสมกับเวลา เนื้อหา และวัยของนักเรียน

4. ควรใช้วิธีการประเมินผลการเรียนการสอนหลาย ๆ วิธี สามารถวัดและประเมินผลความรู้ที่ต้องการได้ตามขั้นตอนการเรียนรู้ และควรมีการประเมินผลเป็นประจำ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนในการประเมินผลตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย

5. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการฝึกทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หลักภาษา และวรรณคดี เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น พร้อมกับให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุดตั้งแต่การจัด จนถึง การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนคาทอลิก กับโรงเรียนเอกชนอื่น ๆ หรือโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา หรือระหว่างเขตการศึกษาต่าง ๆ

2. ควรมีการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียนคาทอลิกระดับมัธยมศึกษา